

Downloaded via the EU tax law app / web

Za?asna izdaja

SODBA SODIŠ?A (prvi senat)

z dne 26. aprila 2018(*)

„Predhodno odlo?anje – Regionalni davek na velike trgovske centre – Svoboda ustanavljanja – Varstvo okolja in prostorsko na?rtovanje – Državna pomo? – Selektivni ukrep“

V zadevah C?234/16 in C?235/16,

katerih predmet sta predloga za sprejetje predhodne odlo?be na podlagi ?lena 267 PDEU, ki ju je vložilo Tribunal Supremo (vrhovno sodiš?e, Španija) z odlo?bama z dne 11. marca in 10. junija 2016, ki sta prispeli na Sodiš?e 25. aprila 2016, v postopkih

Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED)

proti

Consejería de Economía y Hacienda del Principado de Asturias (C?234/16),

Consejo de Gobierno del Principado de Asturias (C?235/16)

SODIŠ?E (prvi senat),

v sestavi R. Silva de Lapuerta, predsednica senata, C. G. Fernlund, J.?C. Bonichot (poro?evalec), A. Arabadjiev in E. Regan, sodniki,

generalna pravobranilka: J. Kokott,

sodna tajnica: L. Carrasco Marco, administratorica,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 6. julija 2017,

ob upoštevanju stališ?, ki so jih predložili:

- za Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED) J. Pérez-Bustamante Köster in F. Löwhagen, odvetnika, ter J. M. Villasante García, procurador,
- za Consejería de Economía y Hacienda del Principado de Asturias in Consejo de Gobierno del Principado de Asturias, A. Roces Llana, letrada,
- za Evropsko komisijo N. Gossement, P. N?me?ková in G. Luengo, agenti,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalne pravobranilke na obravnavi 9. novembra 2017

izreka naslednjo

Sodbo

1 Predloga za sprejetje predhodne odločbe se nanašata na razlago členov 49 in 54 PDEU ter člena 107(1) PEU.

2 Ta predloga sta bila vložena v okviru spora med Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED) na eni strani ter Consejería de Economía y Hacienda del Principado de Asturias (regionalno ministrstvo za gospodarstvo in finance Kneževine Asturije, Španija) in Consejo de Gobierno del Principado de Asturias (svet vlade Kneževine Asturije) na drugi strani glede zakonitosti davka, katerega zavezanci so veliki trgovski centri v Avtonomni skupnosti Kneževine Asturija.

Španska zakonodaja

3 Z Ley del Principado de Asturias 15/2002, de medidas presupuestarias, administrativas y fiscales (zakon Kneževine Asturije 15/2002 o proračunskih, administrativnih in davčnih ukrepih) z dne 27. decembra 2002 (BOPA št. 301, z dne 31. decembra 2002) v različici, ki se uporablja za zadevi v glavni stvari (v nadaljevanju: zakon 15/2002), je bil s členom 21 tega zakona od 1. januarja 2003 uveden davek na velike trgovske centre (v nadaljevanju: IGEC).

4 V preambuli zakona 15/2002 je navedeno, da je namen tega davka, da veliki trgovski centri nosijo negativne posledice, ki jih ima njihova dejavnost na prostor, okolje in lokalno trgovino.

5 Člen 21(2) zakona 15/2002 določa, da so prihodki od IGEC namenjeni „oblikovanju in izvajanju programov za izvajanje sektorskih smernic za trgovinske zmogljivosti“ ter „vedbi izboljšav za okolje in infrastrukturna omrežja“.

6 V skladu s členom 21, točka 3, zakona 15/2002 se ta davek uporablja za individualne trgovske centre ali trgovske komplekse, katerih uporabna razstavna in javna prodajna površina je enaka ali večja kot 4000 m². Ta prag, ki velja od 1. januarja 2005, je bil prej določen na 2.500 m².

7 V skladu s členom 21, točka 4, zakona 15/2002 za IGEC niso zavezani posamezni trgovski centri, katerih uporabna razstavna in javna prodajna površina ne presega 10.000 m² ter katerih dejavnost je izključno ena izmed naslednjih dejavnosti: vrtnarstvo in prodaja vozil, gradbenega materiala, strojev in industrijske dobave.

8 Iz člena 21, točka 5, zakona 15/2002 izhaja, da so zavezanci za IGEC lastniki, ki upravljajo velike trgovske centre, ne glede na to, ali so ti posamezni ali trgovski kompleksi, in sicer lastniki lokala ali lokalov, ki so del teh velikih centrov in ki bodisi neposredno opravljajo trgovske dejavnosti bodisi lokal ali lokale dajo na razpolago tretjim, ki opravljajo take dejavnosti.

9 Člen 21, točka 7, tega zakona določa podrobna pravila za izračun davčne osnove, pri katerih se zlasti upošteva gostota prebivalstva v radiju 10 kilometrov okoli kraja umestitve centra.

10 Člen 21, točka 11, zakona 15/2002 določa, da se IGEC izračuna tako, da se glede na okolišine primera znesek davka zniža za 10 % za velike trgovske centre, ki niso v urbanem okolju in ki so dostopni vsaj z dvema različnima sredstvoma javnega prevoza, in znižanje za velike trgovske centre, ki vodijo projekte varstva okolja, za katere uprava, pristojna na področju varstva okolja, šteje, da so primerni.

11 Od 1. januarja 2015 je pravna ureditev tega davka podobno določena z decreto legislativo 1/2014, por el que se aprueba el texto refundido de las disposiciones legales del Principado de Asturias en materia de Tributos Propios (zakonodajni odlok 1/2014 o potrditvi prečiščenega besedila zakonskih določb Kneževine Asturije s področja lastnih davkov) z dne 23. julija 2014 (BOPA št. 175, z dne 29. julija 2014).

12 V točki III preambule tega zakonodajnega odloka je v bistvu prevzeta preambula zakona 15/2002, vendar brez omembe negativnih učinkov dejavnosti velikih trgovskih centrov na lokalno trgovino.

Spora o glavni stvari in vprašnji za predhodno odločanje

13 Z zakonom 15/2002 je bil na celotnem ozemlju Avtonomne skupnosti Kneževine Asturije uveden regionalni davek na velike trgovske centre, zaradi izravnave prostorskih posledic zlasti na shemo urbane trgovine in okoljskih posledic, ki lahko izhajajo iz teh velikih trgovskih centrov. S sklepom z dne 3. julija 2003 je regionalni minister za gospodarstvo in finance Kneževine Asturija potrdil obrazec za prijavo, spremembo in odjavo za namene IGEC. Svet vlade Kneževine Asturije je 11. novembra 2009 odobril uredbo o IGEC z decreto 139/2009, por el que se aprueba el Reglamento del Impuesto sobre Grandes Establecimientos Comerciales (odlok 139/2009 o potrditvi uredbe o davku na velike trgovske centre; BOPA št. 273, z dne 25. novembra 2009).

14 ANGED, ki je združenje velikih distribucijskih podjetij na nacionalni ravni, je leta 2003 pri Tribunal Superior de Justicia de Asturias (vrhovno sodišče Kneževine Asturija, Španija) vložilo tožbo za razglasitev ničnosti tega sklepa zaradi njegove nezdržljivosti tako s svobodo ustanavljanja kot s pravom o državnih pomočeh.

15 ANGED je leta 2009 pri tem sodišču vložilo tudi tožbo za razglasitev ničnosti tega odloka.

16 To sodišče je zadržalo svojo odločitev v teh dveh zadevah v pričakovanju odgovora na vprašanje, ki ga je zastavilo Tribunal Constitucional (ustavno sodišče, Španija) glede ustavnosti zakonodaje o IGEC. Potem ko je Tribunal Constitucional (ustavno sodišče) 10. aprila 2014 ta predlog zavrnilo, je tudi Tribunal Superior de Justicia de Asturias (vrhovno sodišče Asturije) zavrnilo tožbi, ki ju je vložilo ANGED. ANGED je potem zoper ti zavrnilni sodbi pri Tribunal Supremo (vrhovno sodišče, Španija) vložilo kasacijsko pritožbo.

17 ANGED je poleg tega pri Komisiji vložilo pritožbo glede uvedbe IGEC in glede tega, da naj bi bil državna pomoč.

18 Komisija je z dopisom z dne 28. novembra 2014 španske organe obvestila, da je glede na predhodno preučitev ureditve IGEC oprostitev, priznana majhnim gospodarskim subjektom in nekaterim specializiranim subjektom, mogoče šteti za državno pomoč, nezdržljivo z notranjim trgovom, in da mora Kraljevina Španije ta davek odpraviti ali spremeniti.

19 V teh okoliščinah je Tribunal Supremo (vrhovno sodišče) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje v zadevah C-234/16 in C-235/16 predložilo ti enaki vprašanji:

„1. Ali je treba ?lena 49 PDEU in 54 PDEU razlagati tako, da nasprotujeta obstoju regionalnega davka, s katerim se obdav?uje delovanje velikih trgovskih centrov, katerih uporabna razstavna in javna prodajna površina znaša 4000 m² ali ve?, in sicer zaradi u?inka, ki ga lahko povzro?ijo za prostor, okolje in shemo lokalne trgovine v tej regiji, ki pa se uporablja ne glede na dejansko umeš?enost teh trgovskih centrov zunaj strnjenegega urbanega obmo?ja ali v njem in v ve?ini primerov prizadene podjetja drugih držav ?lanic, ob upoštevanju:

a) da ne vpliva na trgovce, ki so lastniki ve? individualnih ali kolektivnih trgovskih centrov z uporabno razstavno in javno prodajno površino manj kot 4000 m², in sicer ne glede na vsoto uporabnih razstavnih in javnih prodajnih površin vseh njihovih centrov, in

b) da so od njegovega pla?ila oproš?eni individualni veliki trgovski centri, katerih uporabna razstavna in javna prodajna površina ne presega 10.000 m² in katerih dejavnost je zgolj in izklju?no namenjena vrtnarstvu ter prodaji avtomobilov, gradbenega materiala, strojev in industrijska dobava?

2. Ali je treba ?len 107(1) PDEU razlagati tako, da v skladu z navedeno dolo?bo oprostitvi pla?ila IGEC, uvedenega na ozemlju Avtonomne skupnosti Kneževine Asturija, za posamezne ali kolektivne trgovske centre z uporabno razstavno in javno prodajno površino manj kot 4000 m² ter za posamezne velike trgovske centre, katerih uporabna razstavna in javna prodajna površina ne presega 10.000 m² in katerih dejavnosti je zgolj in izklju?no namenjena vrtnarstvu ter prodaji avtomobilov, gradbenega materiala, strojev in industrijske dobave, pomenijo prepovedane državne pomo?i?“

Vprašanja za predhodno odlo?anje

Prvo vprašanje

20 S prvim vprašanjem predložitveno sodiš?e v bistvu sprašuje, ali je treba ?lena 49 in 54 PDEU razlagati tako, da nasprotujeta davku, ki ga pla?ujejo veliki trgovinski centri, kot je ta iz postopkov v glavni stvari.

21 V skladu z ustaljeno sodno prakso svoboda ustanavljanja zagotavlja, da so v državi ?lanici gostiteljici državljanji druge države ?lanice in družbe iz ?lena 54 PDEU deležni nacionalne obravnave, in, kar zadeva družbe, prepoveduje vsakršno diskriminacijo glede na kraj sedeža (glej med drugim sodbi z dne 12. decembra 2006, *Test Claimants in Class IV of the ACT Group Litigation*, C?374/04, EU:C:2006:773, to?ka 43, in z dne 14. decembra 2006, *Denkavit Internationaal in Denkavit France*, C?170/05, EU:C:2006:783, to?ka 22).

22 V zvezi s tem so prepovedane ne le o?itne diskriminacije na podlagi kraja sedeža družb, ampak tudi vse prikrite oblike diskriminacije, ki z uporabo drugih razlikovalnih meril dejansko povzro?ijo enak rezultat (sodba z dne 5. februarja 2014, *Hervis Sport-és Divatkereskedelmi*, C?385/12, EU:C:2014:47, to?ka 30 in navedena sodna praksa).

23 Poleg tega obvezna dajatev, v zvezi s katero je dolo?eno razlikovalno merilo, ki je na videz objektivno, a v ve?ini primerov glede na svoje zna?ilnosti v slabši položaj postavlja družbe, ki imajo svoj sedež v drugih državah ?lanicah in ki so v primerljivem položaju s tistimi, ki imajo svoj sedež v državi ?lanici obdav?itve, pomeni posredno diskriminacijo na podlagi kraja sedeža družb, ki jo ?lena 49 in 54 PDEU prepovedujeta (glej v tem smislu sodbo z dne 5. februarja 2014, *Hervis Sport-és Divatkereskedelmi*, C?385/12, EU:C:2014:47, to?ke od 37 do 41).

24 V zadevah v glavni stvari, zadevna zakonodaja dolo?a merilo v zvezi z razstavno in

prodajno površino trgovine, s katerim se ne vzpostavlja nobena neposredna diskriminacija

25 Iz elementov, predloženih Sodišču, ne izhaja niti, da to merilo v večini primerov državljanke drugih držav članic ali družbe, ki imajo svoj sedež v drugih državah članicah, postavlja v slabši položaj.

26 Taka ugotovitev namreč ne izhaja iz podatkov, ki jih je v okviru svojega pisnega stališča predložilo ANGED in ki se poleg tega v glavnem nanašajo na davek na velike trgovske centre, ki ga je uvedla Avtonomna skupnost Katalonija. Avtonomna skupnost Kneževine Asturija je tudi zatrjevala, da so z IGEC obdavčeni v glavnem zavezanci španskega porekla.

27 Predložitveno sodišče poleg tega navaja, da nima „tehnih“ informacij za dokaz morebitnega obstoja prikrite diskriminacije.

28 Zato je treba na prvo vprašanje odgovoriti, da je treba člena 49 in 54 PDEU razlagati tako, da ne nasprotujeta davku, ki ga plačujejo veliki trgovinski centri, kot je ta iz postopkov v glavni stvari.

Drugo vprašanje

29 Z drugim vprašanjem predložitveno sodišče v bistvu sprašuje, ali je davek, kot je ta iz postopkov v glavni stvari, s katerim so veliki distribucijski centri obdavčeni v bistvu glede na njihovo razstavno in prodajno površino, državna pomoč v smislu člena 107(1) PDEU, ker so ga oproščeni centri, katerih prodajna površina je manjša kot 4000 m² in tisti, ki svojo dejavnost opravljajo v sektorju vrtnarstva ter prodaje vozil, gradbenega materiala, strojev in industrijske dobave in katerih prodajna površina ne presega 10.000 m².

30 Da bi bil nacionalni ukrep opredeljen kot „državna pomoč“ v smislu člena 107(1) PDEU, morajo biti izpolnjeni vsi ti pogoji. Prvič, ukrep mora biti državen oziroma ukrep iz državnih sredstev. Drugič, ta ukrep mora biti tak, da lahko prizadene trgovino med državami članicami. Tretjič, upravičencu mora zagotoviti selektivno prednost. Četrto, ukrep mora izkrivljati ali bi lahko izkrivljajal konkurenco (glej med drugim sodbo z dne 21. decembra 2016, Komisija/World Duty Free Group SA in drugi, C-20/15 P in C-21/15 P, EU:C:2016:981, točka 53).

31 Glede pogoja v zvezi s selektivnostjo prednosti, ki je bila zatrjevana pred Sodiščem, je iz ustaljene sodne prakse razvidno, da treba pri presoji tega pogoja ugotoviti, ali je v okviru dane pravne ureditve zadevni nacionalni ukrep take vrste, da omogoča prednost „posameznim podjetjem ali proizvodnji posameznega blaga“ v primerjavi z drugimi, ki so glede na cilj, ki se uresničuje z zadevno ureditvijo, v primerljivem dejanskem in pravnem položaju in so tako deležni drugačnega obravnavanja, ki ga je v bistvu mogoče opredeliti kot „diskriminacijo“ (glej zlasti sodbo z dne 21. decembra 2016, Komisija/World Duty Free Group SA in drugi, C-20/15 P in C-21/15 P, EU:C:2016:981, točka 54 in navedena sodna praksa).

32 Kar natančneje zadeva nacionalne ukrepe, s katerimi se podeljuje davčna ugodnost, je treba opozoriti, da tovrstni ukrep, ki čep rav ne zajema prenosa državnih sredstev, postavlja upravičence v ugodnejši položaj kot druge davčne zavezance, lahko upravičencem daje selektivno prednost in zato pomeni državno pomoč v smislu člena 107(1) PDEU. Davčna ugodnost, ki izvira iz splošnega ukrepa, ki se uporablja brez razlikovanja za vse gospodarske subjekte, pa, nasprotno, ne pomeni take pomoči v smislu te določbe (sodba z dne 21. decembra 2016, Komisija/World Duty Free Group in drugi, C-20/15 P in C-21/15 P, EU:C:2016:981, točka 56).

33 V zvezi s tem je za opredelitev davčnega ukrepa za „selektivnega“ najprej treba opredeliti

splošno ali „običajno“ davčno ureditev v zadevni državi članici in potem dokazati, da zadevni davčni ukrep od nje odstopa, ker uvaja razlikovanje med subjekti, ki so glede na cilj, ki se uresničuje s to skupno ureditvijo, v primerljivem dejanskem in pravnem položaju (glej zlasti sodbo z dne 21. decembra 2016, Komisija/World Duty Free Group SA in drugi, C-20/15 P in C-21/15 P, EU:C:2016:981, točka 57 in navedena sodna praksa).

34 Treba je tudi opozoriti, da referenčna pravna okvirja za presojo selektivnosti ukrepa ni treba nujno opredeliti v mejah ozemlja zadevne države članice, temveč je lahko enak območju, na katerem regionalni ali lokalni organ izvaja pooblastila, ki mu jih daje ustava ali zakon. To je podano, kadar ima ta organ pravni in dejanski status, ki mu daje dovolj avtonomije glede na osrednjo vlado države članice, da ima ta organ, ne pa osrednja vlada, zaradi ukrepov, ki jih sprejme, bistveno vlogo pri določitvi političnega in gospodarskega okolja, v katerem delujejo podjetja (glej v tem smislu sodbo z dne 11. septembra 2008, Union General de Trabajadores de La Rioja (UGT-Rioja) in drugi, od C-428/06 do C-434/06, EU:C:2008:488, točke od 47 do 50 in navedena sodna praksa).

35 Vendar ne pomeni državne pomoči v smislu člena 107(1) PDEU ukrep, ki uvaja razlikovanje med podjetji, ki so glede na cilj, ki se uresničuje z zadevno pravno ureditvijo, v primerljivem dejanskem in pravnem položaju in je zato *a priori* selektiven, če zadevna država članica dokaže, da je to razlikovanje upravičeno, ker izhaja iz narave ali sistematike sistema, v katerega spada (sodba z dne 21. decembra 2016, Komisija/World Duty Free Group SA in drugi, C-20/15 P in C-21/15 P, EU:C:2016:981, točka 58 in navedena sodna praksa).

36 Ukrep, ki odstopa od uporabe splošnega davčnega sistema, se lahko utemelji z naravo in splošno sistematiko davčnega sistema, če lahko zadevna država članica dokaže, da ta ukrep izhaja neposredno iz osnovnih ali vodilnih načel njenega davčnega sistema. Pri tem je treba razlikovati med cilji posebnega davčnega sistema, ki so zunaj njega, in mehanizmi, ki so lastni samemu davčnemu sistemu in so potrebni za uresnitev teh ciljev (sodba z dne 6. septembra 2006, Portugalska/Komisija, C-88/03, EU:C:2006:511, točka 81).

37 Opozoriti je treba tudi, da čeprav za ugotovitev selektivnosti davčnega ukrepa ni vedno potrebno, da ta pomeni odstopanje od davčne ureditve, ki se šteje za splošno, pa je okoliščina, da je take narave, vsekakor upoštevna za ta namen, če iz nje izhaja, da se razlikujeta dve kategoriji subjektov in sta *a priori* predmet različnega obravnavanja, in sicer tisti, za katere velja odstopajoči ukrep in tisti, za katere še naprej velja splošna davčna ureditev, čeprav sta ti kategoriji v primerljivem položaju glede na cilj, ki se uresničuje s to ureditvijo (sodba z dne 21. decembra 2016, Komisija/World Duty Free Group SA in drugi, C-20/15 P in C-21/15 P, EU:C:2016:981, točka 77).

38 V zvezi z zakonodajo iz postopkov v glavni stvari pred Sodiščem ni bilo izpodbijano, da mora biti ozemeljski referenčni okvir Avtonomna skupnost Kneževine Asturija.

39 Poleg tega, čeprav merilo glede razstavne in prodajne površine formalno ne odstopa od danega referenčnega pravnega okvirja, pa je njegova posledica ta, da so iz področja uporabe tega davka izključene trgovine, katerih prodajna površina je manjša od 4000 m². Tako se IGEC ne razlikuje od regionalnega davka, katerega zavezanci so trgovine, katerih razstavna in prodajna površina presega določen prag.

40 Člen 107(1) PDEU pa opredeljuje državne ukrepe glede na njihove učinke, ne glede na uporabljene tehnike (sodba z dne 22. decembra 2008, British Aggregates Association, C-487/06 P, EU:C:2008:757, točka 89).

41 Zato ni mogoče *a priori* izključiti, da tako merilo v praksi daje prednost „posameznim

podjetjem ali proizvodnji posameznega blaga“ v smislu člena 107(1) PDEU, tako da zmanjšuje njihove stroške glede na tista, za katere se uporablja dajatev iz postopkov v glavni stvari.

42 V tem okviru je treba torej ugotoviti, ali so trgovine, ki so tako izključene iz področja uporabe tega davka, v primerljivem položaju s subjekti, za katere ta velja.

43 V okviru te analize je treba upoštevati, da ob neobstoju ureditve Unije na tem področju v davčno pristožnost držav članic ali poddržavnih enot, ki imajo davčno avtonomijo, spada določitev davčnih osnov in razdelitev davčnega bremena med različne proizvodne dejavnike in različne gospodarske sektorje (sodba z dne 15. novembra 2011, Komisija in Španija/Government of Gibraltar in Združeno kraljestvo, C-106/09 P in C-107/09 P, EU:C:2011:732, točka 97).

44 Namreč, kot navaja Komisija v točki 156 svojega Obvestila o pojmu državne pomoči po členu 107(1) Pogodbe o delovanju Evropske unije (UL 2016, C 262, str. 1), „[je] državam članicam [...] prepuščeno, da oblikujejo najustreznejšo ekonomsko politiko, in zlasti, da davčno obremenitev po lastni presoji porazdelijo po različnih proizvodnih dejavnikih [...] skladno z zakonodajo Unije“.

45 Kar zadeva davek iz postopkov v glavni stvari je iz navedb, ki jih je podalo predložitveno sodišče, razvidno, da je njegov cilj prispevati k varstvu okolja in prostorskem načrtovanju. Šlo naj bi namreč za popravo in izravnavo okoljskih in prostorskih posledic zaradi dejavnosti teh velikih trgovskih centrov zlasti zaradi povzročeni prometnih tokov, tako da ti prispevajo k financiranju okoljskih akcijskih načrtov in k izboljšanju infrastrukture.

46 V zvezi s tem ni mogoče zanikati, da je okoljski vpliv trgovin v veliki meri odvisen od njihove velikosti. Večja kot je prodajna površina, večji je naval javnosti, kar se odraža s povečanim posegom v okolje. Iz tega izhaja, da je merilo, ki temelji na pragu površine, kot je uporabljeno v nacionalni zakonodaji iz postopkov v glavni stvari, zaradi razlikovanja med podjetji glede na to, ali je njihov vpliv večji ali manjši, skladno z uresničevnimi cilji.

47 Ravno tako je očitno, da umestitev takih trgovin pomeni poseben izziv v smislu politike prostorskega načrtovanja ne glede na to, kje so (glej po analogiji sodbo z dne 24. marca 2011, Komisija/Španija, C-400/08, EU:C:2011:172, točka 80).

48 Določitev ravni tega praga pa spada v diskrecijo nacionalnega zakonodajalca in temelji na tehničnih in kompleksnih presojah, za katere lahko Sodišče uporabi zgolj omejen sodni nadzor. V tem okviru torej ni mogoče šteti, da bi bil prvotni prag 2500 m² ali prag 4000 m², ki je bil sprejet kasneje, očitno neprimeren glede na uresničevane cilje.

49 V teh okoliščinah merilo zavezanosti za davek, ki temelji na prodajni površini podjetja, kot je to iz postopkov v glavni stvari, privede do razlikovanja kategorij trgovin, ki glede na te cilje niso v primerljivem položaju.

50 Zato za davčno oprostitvev, ki so jo deležne trgovine na ozemlju Avtonomne skupnosti Kneževine Asturija, katerih prodajna površina je nižja od določenega praga, ni mogoče šteti, da tem trgovinam daje selektivno prednost, in zato ne more biti državna pomoč v smislu člena 107(1) PDEU.

51 Predložitveno sodišče sprašuje tudi glede drugih značilnosti davka iz postopkov v glavni stvari. Sprašuje, ali je davčna oprostitvev trgovin, ki opravljajo svojo dejavnost izključno v sektorju vrtnarstva ter prodaje vozil, gradbenega materiala, strojev in industrijskih dobav in katerih prodajna površina ne presega 10.000m², tem daje prednost.

52 Treba je poudariti, da ti ukrepi odstopajo od referenčnega okvira, ki ga pomeni ta konkreten

davek.

53 Avtonomna skupnost Kneževine Asturije v pisnem stališču navaja, da dejavnosti zadevnih trgovin po naravi zahtevajo velike prodajne in shranjevalne površine. Posegi v okolje in prostorsko na?rtovanje, ki jih te povzro?ijo, se presojuje glede na druga?en prag, ki pa je enakovreden tistemu, ki se na?eloma uporablja za dejavnosti maloprodaje trgovin, za katere se uporablja davek.

54 Tak element lahko upravi?uje razlikovanje v zakonodaji, ki se izpodbija v postopkih v glavni stvari, in ta torej ne pomeni selektivne prednosti v korist zadevnih trgovin. Predložitveno sodiš?e pa mora preveriti, ali je to res podano.

55 Glede na navedeno je treba na drugo vprašanje odgovoriti, da davek, kot je ta iz postopkov v glavni stvari, s katerim so veliki distribucijski centri obdav?eni v bistvu glede na njihovo prodajno površino, ni državna pomo? v smislu ?lena 107(1) PDEU, ?eprav so ga oproš?eni centri, katerih prodajna površina je manjša od 4000 m². Tak davek tudi ni državna pomo? v smislu te dolo?be, ?eprav so ga oproš?eni centri, ki opravljajo dejavnost v sektorju vrtnarstva ter prodaje vozil, gradbenega materiala, strojev in industrijskih dobav in katerih prodajna površina ne presega 10.000 m², saj ti centri nimajo tako velikega vpliva na okolje in prostorsko na?rtovanje kot drugi, kar pa mora preveriti predložitveno sodiš?e.

Stroški

56 Ker je ta postopek za stranke v postopkih v glavni stvari ena od stopenj v postopkih pred predložitvenim sodiš?em, to odlo?i o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališ? Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodiš?e (prvi senat) razsodilo:

1. ?lena 49 in 54 PDEU je treba razlagati tako, da ne nasprotujeta davku, ki ga pla?ujejo veliki trgovinski centri, kot je ta iz postopkov v glavni stvari.

2. Davek, kot je ta iz postopkov v glavni stvari, s katerim so veliki distribucijski centri obdav?eni v bistvu glede na njihovo prodajno površino, ni državna pomo? v smislu ?lena 107(1) PDEU, ?eprav so ga oproš?eni centri, katerih prodajna površina je manjša od 4000 m². Tak davek tudi ni državna pomo? v smislu te dolo?be, ?eprav so ga oproš?eni centri, ki opravljajo dejavnost v sektorju vrtnarstva ter prodaje vozil, gradbenega materiala, strojev in industrijskih dobav in katerih prodajna površina ne presega 10.000 m², saj ti centri nimajo tako velikega vpliva na okolje in prostorsko na?rtovanje kot drugi, kar pa mora preveriti predložitveno sodiš?e.

Podpisi

* Jezik postopka: španš?ina.